

31997D0794

26.11.1997

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 323/31

DECYZJA KOMISJI**z dnia 12 listopada 1997 r.****ustanawiająca niektóre szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/496/EWG w odniesieniu do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt sprowadzanych z państw trzecich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(97/794/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 96/43/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 5, art. 5 akapit drugi, art. 7 ust. 2 oraz art. 8 pkt B,

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzja Komisji 92/424/EWG⁽³⁾ ustanawia niektóre szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 91/496/EWG w odniesieniu do kontroli identyfikacyjnych zwierząt z państw trzecich;

decyzja Komisji 92/432/EWG⁽⁴⁾ ustanawia niektóre warunki, na których można odstąpić od zasady wykonywania indywidualnych badań klinicznych zwierząt wprowadzanych na obszar Wspólnoty z państw trzecich;

decyzja Komisji 92/527/EWG⁽⁵⁾ ustanawia wzór świadectwa, określonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 91/496/EWG;

właściwe jest ustanowienie wspólnych procedur w jednym akcie prawnym, łącznie z procedurami dokumentacyjnymi, identyfikacyjnymi i procedurami w zakresie bezpośrednich kontroli zwierząt w punktach kontroli granicznej Wspólnoty;

wskazane jest, aby kontrole obejmowały także kontrole w zakresie zgodności z dyrektywą Rady 91/628/EWG⁽⁶⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą Rady 95/29/WE⁽⁷⁾, w odniesieniu do ochrony zwierząt podczas transportu;

w celu prowadzenia w sposób zadowalający kontroli weterynaryjnych, konieczny jest rozładunek wszystkich zwierząt w punktach kontroli granicznej;

procedura powinna obejmować badanie kliniczne każdego zwierzęcia bez uszczerbku dla określonych odstępstw; w celu sprawdzenia zgodności z wymogami świadectwa zdrowia, wskazane jest dokonanie w punkcie kontroli granicznej wyboru proporcjonalnej próbki zwierząt;

należy uchylić decyzje 92/424/EWG i 92/432/EWG;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kontrole dokumentacji, identyfikacyjne oraz kontrole bezpośrednie przewidziane w dyrektywie 91/496/EWG wykonuje się zgodnie z przepisami niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Kontrolę dokumentacji wykonuje się zgodnie z zasadami ustanowionymi w załączniku I.

Artykuł 3

1. Każde zwierzę w dostawie podlega kontroli identyfikacyjnej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, kontrole identyfikacyjne można wykonywać na próbce 10 % ilości zwierząt z danej dostawy, a w sytuacji, gdy dostawa składa się z dużej ilości zwierząt, należy skontrolować przynajmniej 10 sztuk zwierząt z całej przesyłki.

Jeżeli wstępne kontrole nie okażą się zadowalające, ilość kontrolowanych zwierząt musi zostać zwiększona i może objąć całość danej partii zwierząt.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku zwierząt, dla których reguły wspólnotowe nie przewidują indywidualnego znakowania, kontrole identyfikacyjne muszą obejmować przynajmniej sprawdzenie oznakowania reprezentatywnej ilości opakowań i/lub kontenerów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56.⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.1996, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 232 z 14.8.1992, str. 34.⁽⁴⁾ Dz.U. L 237 z 20.8.1992, str. 29.⁽⁵⁾ Dz.U. L 332 z 18.11.1992, str. 22.⁽⁶⁾ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17.⁽⁷⁾ Dz.U. L 148 z 30.6.1995, str. 52.

Jeżeli wstępne kontrole nie okażą się zadowalające, ilość sprawdzanych opakowań i/lub kontenerów musi zostać zwiększona i może objąć całość danej partii opakowań i/lub kontenerów.

Kontrola identyfikacyjna obejmuje wzrokowe sprawdzenie zwierząt umieszczonych w reprezentatywnej ilości opakowań i/lub kontenerów, celem sprawdzenia znajdujących się w nich gatunków.

Artykuł 4

1. Urzędowy lekarz weterynarii dokonuje kontroli bezpośredniej żywych zwierząt parzystokopytnych oraz zwierząt z rodziny koniowatych, przewidzianej w art. 4 ust. 2 dyrektywy 91/496/EWG, zwracając szczególną uwagę, aby rozładunek wszystkich zwierząt w punkcie kontroli granicznej odbywał się w jego obecności.

2. Zwierzęta są poddawane badaniu w zakresie ich przystosowania do transportu i do badania klinicznego, które może obejmować pobranie próbek. Powyższe badania i pobranie próbek wykonuje się zgodnie z przepisami załącznika II.

3. Próbki wysyła się do laboratorium zatwierdzonego przez właściwy organ, w celu sprawdzenia ich zgodności z wymogami świadectwa weterynaryjnego.

4. W przypadku każdego zwierzęcia wybranego w ramach próbki, rejestracji podlegają następujące informacje:

- numer referencyjny świadectwa weterynaryjnego i numer seryjny nadany danej przesyłce przez punkt kontroli granicznej,
- numer identyfikacyjny zwierzęcia,
- wymagane badanie laboratoryjne,
- wyniki badania i działania podjęte w jego następstwie,
- pełny adres i miejsce przeznaczenia przesyłki.

5. Badanie kliniczne określone w ust. 2 obejmuje wzrokowe badanie wszystkich zwierząt.

Zwierzęta przeznaczone do hodowli lub produkcji poddaje się badaniom klinicznym ustanowionym w załączniku II do niniejszej decyzji, przy czym z całej przesyłki wybiera się próbkę reprezentatywną wynoszącą 10 % ilości zwierząt, przy czym minimalna ilość wynosi 10 sztuk. W przypadku gdy przesyłka obejmuje mniej niż 10 zwierząt, konieczne jest skontrolowanie każdego zwierzęcia z dostawą.

Zwierzęta przeznaczone do uboju podlegają także badaniom klinicznym ustanowionym w załączniku II do niniejszej decyzji, przy czym z przesyłki wybiera się próbkę reprezentatywną wynoszącą 5 % ilości zwierząt, przy czym minimalna ilość wynosi 5 sztuk. W przypadku gdy przesyłka obejmuje mniej niż 5 sztuk zwierząt, konieczne jest skontrolowanie każdego zwierzęcia z dostawą.

Jeżeli wstępne kontrole okażą się niezadowalające, ilość kontrolowanych zwierząt musi zostać zwiększona i może objąć całość danej partii zwierząt.

6. Państwa Członkowskie zatrzymują dostawę zwierząt w punkcie kontroli granicznej do czasu otrzymania wyników badań laboratoryjnych, tylko w przypadku zaistnienia podejrzeń.

7. W przypadku pozytywnego wyniku pobrania próbek lub w innych uzasadnionych przypadkach, wyniki kontroli wraz z informacjami określonymi w ust. 4 przekazuje się co sześć miesięcy Komisji w sposób rutynowy lub niezwłocznie przekazuje się je faksem do wiadomości Państwa Członkowskiego i Komisji. W przypadku pozytywnych wyników pobrania próbek, kopie świadectw weterynaryjnych muszą zostać możliwie jak najszybciej przesłane do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia i do Komisji.

Artykuł 5

1. Zwierzęta wymienione poniżej nie podlegają wymogowi przeprowadzania indywidualnych badań klinicznych:

- drób,
- ptaki,
- zwierzęta wodne, łącznie ze wszystkimi żywymi rybami,
- gryzonie,
- zajęczaki,
- pszczoły i inne owady,
- gady i płazy,
- inne bezkręgowce
- niektóre zwierzęta z ogrodów zoologicznych i cyrków, łącznie z parzystokopytnymi i zwierzętami z rodziny koniowatych, uważane za zbyt niebezpieczne,
- zwierzęta futerkowe.

2. W przypadku zwierząt wymienionych w ust. 1, badania kliniczne obejmują obserwacje stanu zdrowia i zachowania całej grupy lub reprezentatywnej ilości zwierząt. Jeżeli wstępne kontrole okażą się niezadowalające, badaniu należy poddać większą liczbę zwierząt. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku wspomnianych kontroli, konieczne jest przeprowadzenie bardziej rygorystycznego badania, łącznie z pobieraniem próbek, w miarę potrzeb.

3. W przypadku żywych ryb, skorupiaków i mięczaków oraz zwierząt przeznaczonych dla ośrodków naukowo-badawczych, o poświadczonym określonym stanie zdrowia, umieszczonych w szczelnie zamkniętych pojemnikach w kontrolowanych warunkach środowiska, badanie kliniczne i pobranie próbek przeprowadza się wyłącznie w sytuacji podejrzenia występowania szczególnego ryzyka z uwagi na dane gatunki zwierząt lub ich pochodzenie, lub w przypadku występowania innych nieprawidłowości.

Artykuł 6

1. W przypadku każdej przesyłki, urzędowy lekarz weterynarii punktu kontroli granicznej dostarcza zainteresowanej osobie poświadczoną kopię oryginału świadectwa (świadectw) weterynaryjnego(-ych) lub inny oryginalny dokument weterynaryjny towarzyszący przesyłce wraz ze świadectwem ustanowionym w decyzji 92/527/EWG. Powyższe dokumenty muszą być opatrzone numerem seryjnym świadectwa, nadanym przesyłce w punkcie kontroli granicznej.

2. Lekarz weterynarii zatrzymuje oryginał świadectwa (świadectw) weterynaryjnego(-ych) lub oryginał dokumentu(-ów) weterynaryjnego(-ych), towarzyszący przesyłce oraz kopię świadectwa ustanowionego w decyzji 92/527/EWG.

3. W punkcie kontroli granicznej rejestruje się oraz zachowuje następujące informacje dotyczące każdej przesyłki:

- seryjny numer świadectwa, nadany przesyłce w punkcie kontroli granicznej,
- data przybycia przesyłki do punktu kontroli granicznej,
- wielkość przesyłki,
- gatunki zwierząt i ich kategorie przeznaczenia oraz wiek, w stosownych przypadkach,
- numer referencyjny świadectwa,
- państwo trzecie pochodzenia,
- Państwo Członkowskie przeznaczenia,
- decyzja dotycząca przesyłki,
- odniesienie do pobrania próbek, jeżeli miało ono miejsce.

4. W przypadku rejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych, określonych w art. 2 lit. c) dyrektywy Rady 90/426/EWG⁽¹⁾, dokumentu identyfikacyjnego nie zatrzymuje się, jak również nie zatrzymuje się oryginału świadectwa w szczególnym przypadku odprawy czasowej przedmiotowych zwierząt z rodziny koniowatych.

5. W przypadku zwierząt z rodziny koniowatych przeznaczonych do uboju, które mają przejść przez rynek lub ośrodek selekcyjny, w drodze do rzeźni zwierzętom musi towarzyszyć świadectwo ustanowione w decyzji 92/527/EWG oraz poświadczona kopia oryginału świadectwa zdrowia.

6. Wszystkie świadectwa weterynaryjne lub inne dokumenty weterynaryjne odnoszące się do przesyłek, które zostały odrzucone w punkcie kontroli granicznej muszą być ostemplowane na każdej stronie wyrazem „ODRZUCONO”, w kolorze czerwonym, zgodnie z załącznikiem III.

7. Urzędowy lekarz weterynarii przechowuje, przez okres przynajmniej 3 lat, świadectwa lub inne dokumenty weterynaryjne towarzyszące przesyłce, kopię świadectwa ustanowionego w decyzji 92/527/EWG oraz zapisy określone w art. 4 niniejszej decyzji i w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zobowiązane są zmienić środki stosowane w handlu, celem dostosowania ich do niniejszej decyzji. Niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Artykuł 8

Decyzje 92/424/EWG i 92/432/EWG tracą moc.

Artykuł 9

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 1998 r.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 listopada 1997 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42.

ZAŁĄCZNIK I

Szczegółowe zasady sprawdzania dokumentacji żywych zwierząt z państw trzecich

1. Każde świadectwo, które towarzyszy przesyłce żywych zwierząt pochodzących z państw trzecich musi zostać sprawdzone w celu potwierdzenia, że:
 - a) jest to oryginalne świadectwo wystawione w języku kraju pochodzenia i zostało sporządzone w przynajmniej jednym języku urzędowym Państw Członkowskich punktu kontroli granicznej i miejsca przeznaczenia;
 - b) odnosi się do państwa trzeciego lub części państwa trzeciego, która otrzymała zezwolenie na wywóz do Wspólnoty;
 - c) sposób jego sporządzenia i zawartość odpowiadają wzorowi opracowanemu dla danego żywego zwierzęcia i państwa trzeciego;
 - d) składa się z pojedynczego arkusza papieru;
 - e) zostało całkowicie wypełnione;
 - f) data wydania świadectwa odpowiada dacie załadunku danych żywych zwierząt w celu ich wywozu do Wspólnoty;
 - g) zostało wystawione dla jednego odbiorcy;
 - h) zostało podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii lub, w miarę potrzeb, przez przedstawiciela władzy publicznej a jego nazwisko i stanowisko zostały wyszczególnione w sposób czytelny i dużymi literami, urzędowa pieczęć państwa trzeciego i podpis, jeżeli są wymagane, są w innym kolorze niż kolor druku świadectwa;
 - i) świadectwo nie było poprawiane z wyjątkiem skreśleń, które muszą być podpisane i podstemplowane przez lekarza weterynarii wystawiającego świadectwo.
 2. Odpowiednie organy muszą sprawdzić pisemne zobowiązanie i plan trasy z zewnętrznej granicy do miejsca przeznaczenia, jeżeli firma transportowa zobowiązana jest dostarczyć te dokumenty na mocy dyrektywy 91/628/EWG. Pisemne zobowiązanie i plan trasy sporządza się w przynajmniej jednym języku urzędowym Państw Członkowskich punktu kontroli granicznej i miejsca przeznaczenia.
-

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymagania w odniesieniu do indywidualnego badania w zakresie przystosowania zwierząt do transportu, badania klinicznego i procedur pobierania próbek zwierząt parzystokopytnych i zwierząt z rodziny koniowatych w punktach kontroli granicznejI. *Badanie w zakresie przystosowania zwierząt do transportu*

Oprócz wymienionych poniżej badań klinicznych, konieczne jest dokonanie oceny w zakresie przystosowania zwierząt do dalszego transportu. Ocena taka uwzględnia czasokres już odbytej podróży, łącznie z karmieniem, pojeniem i odpoczynkiem. Bierze ona również pod uwagę długość dalszej podróży, łącznie z proponowanym rozkładem karmienia, pojenia i odpoczynku podczas tej części podróży.

Środki transportu zwierząt muszą zostać sprawdzone w zakresie zgodności z odpowiednimi przepisami dyrektywy 91/628/EWG.

II. *Badanie kliniczne*

Badanie kliniczne obejmuje przynajmniej następujące elementy:

- 1) wzrokowa ocena zwierzęcia, łącznie z ogólną oceną jego stanu zdrowia, zdolności do swobodnego przemieszczania się, stanu skóry i błony śluzowej oraz nieprawidłowymi wydzielinami;
- 2) monitorowanie układu oddechowego i pokarmowego;
- 3) wyrwykowe monitorowanie temperatury ciała. Nie ma potrzeby wykonywania powyższego monitoringu na zwierzętach, u których nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w wyniku badań przeprowadzonych zgodnie z pkt 1 lub 2;
- 4) badanie przez dotyk jest wymagane tylko w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku badań przeprowadzonych zgodnie z pkt 1, 2 lub 3.

III. *Procedura pobierania próbek*

Pobierania próbek dokonuje się w celu sprawdzenia zgodności z wymogami zdrowotnymi ustanowionymi w załączonym świadectwie weterynaryjnym.

- 1) Przynajmniej 3 % dostaw należy poddać comiesięcznym próbom serologicznym. Probki należy pobrać przynajmniej od 10 % zwierząt z dostawy, przy czym minimalna ilość zwierząt to cztery sztuki. W przypadku wystąpienia problemów, ilość tę należy zwiększyć.
 - 2) Urzędowy lekarz weterynarii może pobierać inne próbki od zwierząt z danej przesyłki.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wzór stempla stwierdzającego odrzucenie przesyłki, zgodnie z art. 6 ust. 6:

